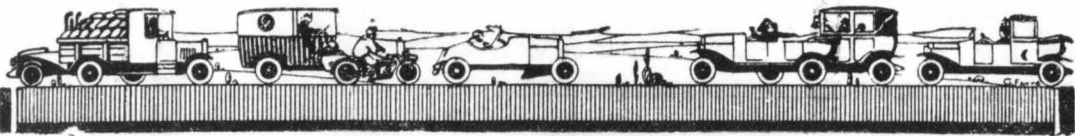

ΤΙ ΜΑΣ ΓΡΑΦΟΥΝ ΟΙ ΦΙΛΟΙ ΜΑΣ

ΚΑΡΤ-ΠΟΣΤΑΛ

Το φύλλο του «Μπουκέτου» και της «Οικονομίας» τιμάται παντού δραχμίας 4. Η αμοιβή τους υπερτίμησις των παρά των Υποπρακτορείων άπογορεύεται.

Ή υπό των άναγνωστών μας άποστελλομένη συνεργασία και μη συνδυασμένη υπό δικαιώματος κρίσεως εκ δραχμών πέντε, εις γραμματόσημα, δέν λαμβάνεται ύπ' όθιν.

Πολλοί άναγνώσταί μας μας γράφουν ότι έπαθιμόν νά προσηυθεύθουν τας έκδόσεις μας και νά έγγραφούν συνδρομηταί των περιοδικών μας, αλλά δυσκολεύονται εις τήν έκδοσιν έπιταγών. Γιά νά τους διευκολύνωμε σχετικώς, τους πληροφορούμεν ότι δεχόμεθα τό αντίτιμον των συνδρομών, φύλλων, βιβλίων, Ήμερολογίων κλπ., εις γραμματόσημα ή κινητά χαρτόσημα, αλαδιώτες τιμής.

Ν. Βορέαρον, Περιστέρι. Τό ποιήμα σας «Στό Μήνα του Άδελφού μου», όχι έντελώς έπιτυχές. Όσοσο δέν σας λείπει κάποια δεξιοτεχνία, κι' άν προσέτετε λίγο πιο πολύ, θά γράφατε καλύτερους στίχους.

Μαρ. Δραστάρη. Άγιόν Πρόδρομον (Χαλκιδικής). Μάς γράφατε στην τόσο συμπλήθ έπιστολή σας :

Άξιώτη κ. Διευθυντά του «Μπουκέτου», χάρις.

Είμαι τεσσάρων χρόνων άναγνώστρια του άγαπητού σας περιοδικού «Μπουκέτου», και δέν γαντζώσαθε τόσο άγάπησα αυτό τό περιοδικό, που γράφει τόσα καλά πράγματα. Είμαι 16 χρόνων και ηγαγίον στην Δ' Γυμνασίον, δέν ξεχω δέ άν κρίνω καλά που άποτεινόμεν σέ σας, κ. Διευθυντά, διότι φοβόμην πολύ μήπως τό συνημένο ποιήμα ή πεζογράφοδό μου (όπως θέλετε χαρακτηρισατέ το), δέν εινε κατάλληλο γιά τό περιοδικό σας. Θά ήθελα όμως, ή μάλλον θά σας παρακάλωσα πολύ, άνεξαρτήτως του άν ή έπιτροπή κριτικής τό άποκριθεί ως άκατάλληλο, όπως τό δημοσιεύσετε, και θά σας ευγνωμοσύνησά έπ' άκρίβην, δεδομένου ότι γιά νά τό «κριαξώ» χρειάστηκα μα βδομάδα περίου. Έπαναλαμβάνω, κ. Διευθυντά, ότι ή δημοσίευσίς του εκ μέρους σας επιβάλλεται, καθόσον πρόκειται περί άπογοητευμένης νέας και έξ άλλου εινε τόσο έπικαιρο. Διατελώ μετά τιμής κλπ.

Πρώτα - πρώτα, εβλη δεσποινίς, σας εχρησιμοποιέμε θερμώς γιά τά καλά σας λόγια. Το ποιήμα σας-δέν εινε πεζογράφοδό - όχι έπιτυχές, δυστυχώς, Ίσως νά εινε έπικαιρον. Άλλά δέν εινε και καλό. Και γιά τήν άκρίβεια : Αρχίζει καλά όπωσδήποτε και τελειώνει κάκιστα. Οι τρεις τελευταίοι του στίχοι εινε λαοθαμίνοι, ξεκρέμαστοι. Πώς γίνεται αυτό ; Μήπως έδανεισθήκατε τους πρώτους στίχους από ποιητά και προσέβατε κατόπιν τους τρεις τελευταίους ; Αυτό εινε τό πιο πιθανόν, και δέν εινε τό ποιήμα ός έχει, επίχρημασίον των δικαίων μας κρίσεων :

ΤΟ ΦΘΙΝΟΠΩΡΟ

Μαραμένα πέφτουνε τά φύλλα και μαύρη παγωνιά τή γή σκελάει.

Τό χελιδόν άφήνει τή φωλιά του και κάθε ρόδο που δέν εινε άδάσει. Ή θρόσάτη κι' άνθισμένη προσάει.

τά χωριά της έχασε λουλούδια, δέν άγορμάτα τ' άρνάει, νά βελώνει.

και τ' άθρονάκια κάνουν τά τραγούδια.

Όλα της γής τά αλλόματα

φοβόινται τή μαύρη του χειμώνα καταγίδα, όπως φοβόμην εγώ τήν άσπλαχνιά του...ακόσμιον.

Ι. Ν. Κ., Ίωάννινα. Ναί, έτσι εινε : Ζητάμε ν' αγοράσουμε, εις καλήν τιμήν, τις πρώτες ποιητικές συλλογές του άειμνήστου Κροστάλη. Τας «Χελιδόνας» και τας «Σκιάς του Άδου». Άν τις έχετε, ή άν κανείς φίλος σας τις έχει, άς μάς γράψει τόχιστα και θά πληρωθών πολύ-πολύ ικανοποιητικά. Θά μάς όποχρεώσετε άν μάς διευκολύνετε και σεις και κάθε άναγνώστης μας, όστις ήθελε διαβάσει τις γραμμές αυτές. Το διηγημά σας καλό και θά δημοσιεύη. Μακάρι νά μάς έστέλλουν όλοι οι φίλοι άναγνώσταί μας τόσον έπιτυχή πεζογραφήματα και ποιήματα. Θά τά δημοσιεύωμε πρόθυμος, Άλλά, δυστυχώς, αυτό σημαίνει σπάνια, πολύ σπάνια !... - Δ ί ρ α Κ., Άμαλιάδα. Μάς γράφατε στην έπιστολή σας :

Κύριε Διευθυντά, Σας στέλλω ένα ποιήμα μου και σας θερμοταμακαλώ νά τό δημοσιεύσετε, εάν εινε καλό, και νά τό βάλετε σέ κριτική. Δυστυχώς όμως τό ποιήμα σας δέν εινε έπιτυχές. Και ίδού :

ΨΥΧΗ ΑΔΙΚΟΚΡΙΤΗΜΕΝΗ ΣΤΗ ΓΗ

Ό πόνος της καρδιάς μου, γοργά διαβένει ό καιρός και μέ τό πέρασμα του χρόνου φάχνει ή δόλια μου ή καρδιά

τό γιατρικό νά βρη του πόνοι που μία φορά και ένταν κηρό και έχουν περάσει χρόνια και μή- [νες τόσοι

ΑΝΑΚΟΝΦΙΣΙΣ ΕΚ ΤΩΝ ΠΟΝΩΝ

Όλοι μεταχειρίζονται τό Σλόανς διά τάς μυϊκάς και νευραλγικάς παθήσεις, ρευματισμούς, ισχυαλγίαν, ξεαρθρώσεις, κατάγματα. Έπίσης διά τον βήχα, τά σπηθικά και ως προληπτικόν κατά τών κρυολογημάτων. Το Σλόανς λινιμεντ δέν εινε ένα νέον φρονιόν με άβερβια άποτελέσματα. Από πεντηκονταετίας έχει δοκιμασθή. Ή ύγειης θερμότης του Σλόανς θερμαίνει όπωσ ό ήλιος και έκδιώκει τους πόνους. Έπαλειψατε μικράν ποσότητα εις τό μέρος του πόνου. Έντός όλιγων λεπτών ό πόνος εξαφανίζεται. Το φιαλίδιον εινε μακράς διάρκειας. Εινε άποτελεσματικό και οικονομικό.

ΣΛΟΑΝΣ ΛΙΝΙΜΕΝΤ

τά φυλοκάθια μου τά διό ό έρωσ ήλθε νά πληρώση τό γιατρικό φάχνον νά βρη του τήν καρδιά μου ίσως γάμη Άχ, εινε άδύνατο μου βην νά βρω τής αγάτης τό βοτάνι.

Άγαπητό μου «Μπουκέτο»,

Έχω τήν τιμήν νά υποβάλλω στην εύθεια σου κρίσι τό συνημένο διηγημά μου, με τήν φιλοδοξία, άν έννοείται κριτή ός καλό, νά δη τό φως της δημοσιότητος. Άν κριτή ός κακό, πράγμα που δέν τό πιστεύω, παρακαλώ νά μου δώσετε τήν ειλικρινή σας ιδέαν. Πολλοί διανοούμενοι, που διαβάζουν τά γραστά μου, με νιθαρούνουν. Θά με ένθαρρύνετε άραγε και σεις ;

Τό διηγημά σας, φιλε κύριε, όχι καλό. Πρωτόλειον μάλλον. Ήπρόν, έντελώς προχέρος γραμμένο. Πάντε νά γράφατε λοιπόν κι' αρχίσετε νά ισοβάσετε. Καί πρό πάντων μήν άκούτε τά κολακετικά και οδόδολα ειλικρινή λόγια τών εισηνοσώμενων, ό όποιοί λένε έναν καλό λόγο, κάνουν με ευήμεν κριτή, γιά νά μή σας δυσαρεστήσουν. Διαβάσετε, λοιπόν, διαβάσετε πολύ, κι' έχει ό θεός...-Τί-τανον Πνήθ, Νέαν Ύδρον. Ή άπάντησίς μας στό προσεχές φύλλο. Τακτικόν Άναγνώστη η ν. Σαδών. Το ποιήμα σας «Τό Τραγούδι της Φλογέρας» όχι έπιτυχές. Έχει μερικούς καλούς στίχους, άναμφέβολος, αλλά ό άνεπτυχτής πλεονάζων. Κάριν τής όμοιοκαταλήξιας, π.χ., κάμνετε χρήσιν...οινοπνευματώδων ποτών, που δέν έχουν καμμία θέσι σ' ένα βουκολικό εισόλλιο. Ίδού, π. χ. :

Τύρι - λύρι, τύρι - λό, τό κατάδι έχει σκορπίσει, Τύρι - λύρι, τύρι - λό, τό φιλί εινε σαν ά ψέντι, κι' ή νυχτιά έχει κυλίσει προστατευόντας τό γλέντι. Παρ' όλα ταύτα, δέν γράφατε και τόσο κακούς στίχους. Διαβάσατε Έλληνιας ποιητάς, άρραβάθα με όμοιοσιν και χωρίς βία και θά έπιτύχετε έκεινο που ζητάτε.